

גיאורג נפטר, בתל-אביב. פאול ואישתו מרתה ושני ילדיה חיו דרומית לברלין בעיירה ושמה אנגרמונדה. גם הם נספו בשואה.

לסבתא קושינסקי, אמו של אבי, היו קרובי משפחה, פיזק, שהכרתי אותם עוד בברלין ומאוחר יותר בתל-אביב. הם היו רוויזיוניסטים מושבעים, עם אותה הילה של דתיות מופגנת וצורמת שאינה באה מהלב. לסבתא היה אח צעיר, בן גילו של אבא, מקס לוין. בקרנו אצלו ואצל בניו ליאו וקורט, פעמים אחדות כשחי בירושלים. משום מה הקשר נותק.

ממשפחתה של אמא, פרט למשפחות של האחיות, איני זוכר רבים. בן דודה קרל נוישטט, היה סתת במקצועו ועשה מצבות; ב 1934 עלה ארצה והחזיק בחנות מכולת בתל-אביב שנים רבות. לבסוף ירד לגרמניה ושם נפטר. אשתו חזרה ארצה אחרי מותו. מעבר לזה איני יודע על עוד מישהו. לפני שנים רבות בקרה בארץ הדודה פאני והזמינה מפגש בבית קפה בתל-אביב. התאספו כחמישים אנשים, כולם קרובי משפחה, שחלק מהם הכרתי אישית - וכל השנים חשבתי שאין לי בארץ קרובים בכלל. אבל כמובן, קירבה משפחתית חייבת גם בקשר, וקשר לאנשים אלה לא היה לי. הסיבה מובנת: חייו בשני עולמות. ההשתייכות להתיישבות העובדת יצרה מחיצות ביני לבין מה שעבורי היה עולם של אתמול. אין זה עניין של כסף. אולי זה המרחק של השנים - אך אולי זה סתם אני...